

riet netop har truffet den Grænse, som egentlig er den rigtige. Men, som sagt, det er et Forhold, som jeg skal være meget villig til at forhandle med Udvalget om.

Det sidste Spørgsmaal, der er blevet berørt, er det kedelige Forhold, der findes i Sønderjylland, hvor Stillingen er den, at hvis de i det hele taget skal faa Del i de Goder, som gives efter dette Forslag om Udlaan af Statskassens Midler, er det nødvendigt, at de faar de foreslaaede Lempelser i Sønderjylland i Modsætning til den øvrige Del af Landet. Jeg skal villigt erkende, at jeg er enig med de Talere, der har beklaget, at Forholdene er saaledes, men det er jo, som det ogsaa er blevet sagt af det ærede Medlem Hr. Niels Petersen, ikke muligt for *Landbrugsministeriet* at rette dem.

Jeg skal endnu en Gang takke for den Velvillie, hvormed Lovforslaget er blevet modtaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ludvigsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Naturfredning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4023; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 3429).

Formanden: Under Forhandlingen om denne Sag vil ogsaa den under Nr. 6 paa Dagsordenen opførte Sag kunne omtales.

Sagen sattes til Forhandling.

A. C. Meyer: Naturfredningsloven af 1917 kom i Havn med gunstig Vind, idet den blev enstemmigt vedtaget baade i Folketing og Landsting. Det er et meget heldigt Tilfælde, som ikke indtræffer overvældende hyppigt, men det tyder jo paa, at Indholdet af denne Lov virkelig maa have i den Grad overbevist ærede Medlemmer

om Nødvendigheden af Naturfredning, at alle Indsigelser faldt til Jorden, eller saa godt som faldt til Jorden, saa at Enstemmighed endelig opnaaedes. Denne Lov betegner da ogsaa et virkelig betydeligt Fremskridt, idet den giver en Afgrænsning af selviske Interesser, hvor det drejer sig om at tage Land i Besiddelse, og den har aabnet Befolkningen en Adgang til den frie Natur, der tidligere ikke var kendt, eller som i alt Fald truedes, hvor de egoistiske Interesser fik Lov til at udfolde sig frit. Nu er denne Ret for Befolkningen lovfæstet, og Naturfredningsloven strides man ikke om, man anerkender dens Betydning for det store Folk. Derimod kunde man maaske — og det gjorde man ogsaa ved Behandlingen af Sagen i 1916—17 — spørge, om det egentlig er en Fredningslov, der er Tale om. Naar f. Eks. Tusinder af Mennesker drager ud i en Skov, er det saa at frede Skoven? Hertil vil jeg svare, at Lovens Titel, Naturfredning, dækker ganske vist ikke over hele Indholdet. Indholdet angaar ganske vist Naturfredning, hvilket fremgaar af den Beskyttelse, man yder særlige geologiske Dannelser, og hvad der har naturvidenskabelig Interesse for vort Folk, men der er ogsaa Tale om Færdselsret, og gentagne Gange her i Lovforslaget ligesom i den gamle Lov fremhæves baade Fredning og Færdsel. Det er derfor ikke værd at strides om selve Titelen, vi ved jo, hvad Lovforslaget betyder.

Jeg havde den Ære i 1917 at være Ordfører under Behandlingen af dette Lovforslag, og jeg betragtede det den Gang, som jeg gør det i Dag, som en Ære, fordi jeg i meget høj Grad er interesseret i denne Naturfredning, ikke blot fordi jeg sidder i Naturfredningsforeningens Bestyrelse, men slet og ret fordi dette at være med til at give sit Fædreland til Folkets Eje forekommer mig at være en saa smuk Opgave, at alle Partihensyn af sig selv falder bort. Jeg kan sige, at i Kraft af min socialistiske Overbevisning er jeg meget national. Dog ikke Nationalsocialist; det er en Betegnelse, der synes at knytte sig mere til konservative Grupperinger visse Steder i Udlandet. Det lyder heller ikke som et Paradoxs, naar man paastaar, at man netop er i høj Grad national, fordi man er Socialist. Thi er det, ret forstaaet, ikke netop Opgaven for en Socialist at give Folket alle de Fordele, et Folk kan opnaa inaeufor et Lands Ramme, økonomisk saavel som aandeligt, saa at Landet tages i Besiddelse af Folket, uden at man dog, hvad ogsaa dette Lovforslag noksom har godtgjort, og